

KVINDEN, HAN MØDTE

ROMAN

I

3 AKTER, 60 AFDELINGER

OPTAGET

— AF —

NORDISK

- FILMS -

COMPAGNI

*Spændende — fængslende
underholdende — interessant.*

A/S „FOTORAMA“
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Zigøjnersken Satanita . . . . . Fru *Christel Holch*.
Zambo . . . . . Hr. *Gunnar Sommerfeldt*.
Grev Dørner til Dørnersdorf . Hr. *Svend Kornbech*.
Komtesse Cecilie, hans Datter Fru *Maja Bjerre-Lind*.
Baron Max, hendes Forlovede Hr. *Nicolai Johannsen*.

AFDELINGER:

1. Hos Zigøjnerbanden.
2. Paa Slottet Dørnersdorf.
3. Zambo og Satanita.
4. Afsted til Jagten.
5. Satanitas Ridetur.
6. »Hvem dér!«
7. Det første Møde.
8. Satanita danser.
9. Zambo bliver jaloux.
10. Satanitas Udvej.
11. Sølvcigaret-Etuiet!
12. Greven savner det.
13. »Jeg ved, hvor Etuiet er!«
14. Stakkels Zambo.
15. »Hvad om vi lod hende danse ved Festen i Morgen.«
16. Satanita tager med Greven hjem.
17. Et uvant, pragtfuldt Værelse.
18. Greven besøger hende.
19. Den næste Dag.
20. Festen hos Grev Dørner.
21. Satanita danser.
22. Baron Max forelsker sig dødeligt i hende.
23. Samme Aften.
24. »Bliv her hos din Forlovede!«
25. Baron Max sniger sig ind til Satanita.
26. Elskovens Sødme.
27. Flugten planlægges.
28. Zambo vil opsøge Satanita.
29. Tovet fires ned.
30. Zambo benytter Tovet.

31. Opdaget!
32. Satanita skærer Tovet over.
33. Zambos Død.
34. Lagnerne benyttes til Flugten.
35. Grev Dørner opdager Flugten.
36. Nogen Tid senere.
37. Mand og Hustru.
38. Et ulykkeligt Ægteskab.
39. Ogsaa Tjeneren faar sig en Omgang.
40. Baronessens Pyntesyge.
41. Regninger og atter Regninger.
42. Satanitas djævelske Latter!
43. Max forsøger sin Lykke ved Spillebordet.
44. De sidste Penge.
45. Sort har tabt!
46. . . . Sort har tabt . . .
47. Ruineret.
48. Baronessens Flirteri.
49. I chambre séparée.
50. Dans og Champagne!
51. Baron Max udfordrer den ene af Herrerne.
52. Duellen.
53. Max som Sejrherre!
54. Satanita haaner ham.
55. Ved Brinkens Rand.
56. Bønner og Trusler.
57. Stenene glider.
58. Satanitas Fald.
59. Forsynets Straf.
60. Ende.

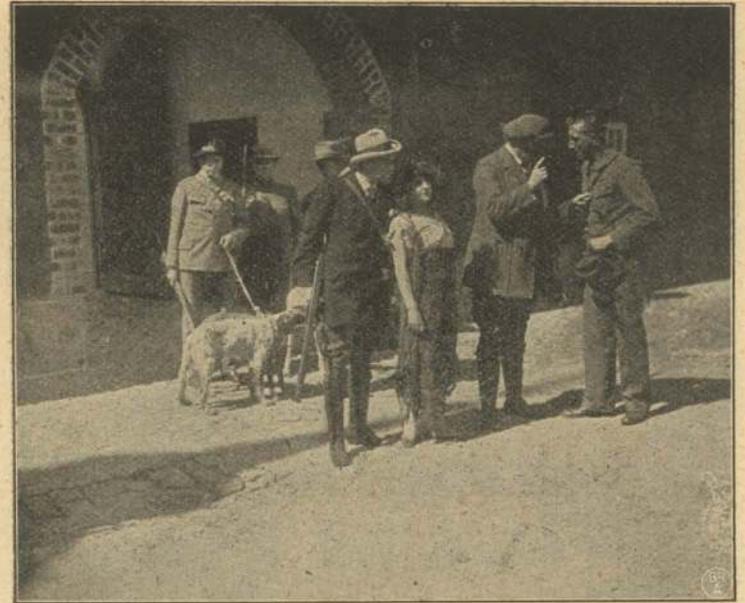
En ejendommelig og gribende Skildring -
saaledes er Beretningen om den smukke,
men djævelske Zigøjnerske Satanita.
Hendes fortryllende Skikkelse be-
daarer Mændene, hendes Smil
og hendes sorte Øjnes
Ild ægger dem; for
hendes Skyld
ruinerer de
sig ger-
ne!!

I en af Skovene, som hører under Grev Dørners Gods, har en Zigøjnerbande slaaet Lejr. Bandens Stolthed er den lille, bedaarende og æggende Satanita. Alle Bandens unge Mænd tilbeder hende. Hun gengælder ikke deres Følelser. Kun en enkelt viser hun sin Bevaagenhed. Det er Zambo.

Satanita og Zambo strejfer omkring i Skoven for at jage Vildt, da de pludselig støder paa Grev Dørner, der er ledsaget af sin Svigersøn, Baron Max. Grev Dørner er forbitret paa de forbandede Zigøjnere, som tillader sig at jage i hans Skove, men Satanita afvæbner ham fuldkommen ved sit Smil, sin Latter og sit Legemes fristende Ynde.

Medens Zambo ser til, indlader de to fornemme Herrer sig i et mere og mere nærgaaende Kurmageri til Zigøjnersken, som selv er bleven alvorlig forelsket i Baron Max og derfor pønser paa en Udvej til at blive fri for Zambo. Endelig finder hun paa en Maade. Med Zigøjnerens medfødte Behændighed lister hun et Sølvcigaretetui ud af Lommen paa Baron Max og skjuler det paa Zambo, som intet har mærket. Da Baron Max senere bliver opmærksom paa Tuiets Forsvinden, angiver Satanita Zigøjneren som Tyven. Grev Dørner giver Ordre til, at Zambo skal arresteres, men det lykkes ham at rive sig løs og flygte.

Grev Dørner og Baron Max, der er bleven ganske charmerede i den skønne Zigøjnerpige, bliver enige om at beholde hende paa Slottet. Et passende Paaskud finder de i den Omstændighed, at der næste Dag skal afholdes en Havefest. Satanita skal danse for Gæsterne og bliver derfor installeret i et Værelse for sig. Her besøger baade Grev Dørner og Baron Max hende. Lige saa køligt afvisende hun paa sin egen ligefremme Maade modtager den første, lige saa lidenskabelig viser hun sin Glæde over Baron Max, hvem hun efterhaanden besnærer i den Grad, at de aftaler at flygte sammen.

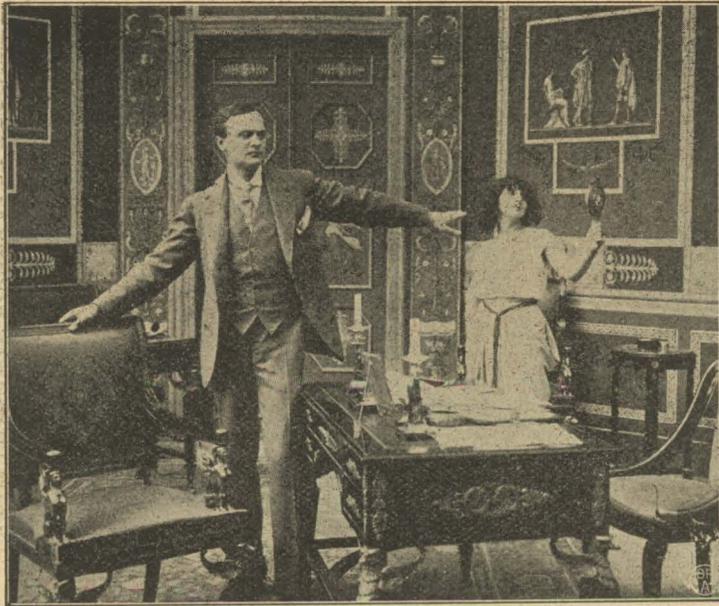
Grev Dørners Datter, Komtesse Cecilie, kommer tilfæl-

digt under Vejr hermed og betror sig til Faderen, der føler sig krænket i sin Værdighed som Svigerfader. Flugten lader sig dog ikke forhindre. Satanita og Baron Max er forlængst over alle Bjerge.

Nogen Tid senere gentræffer vi dem som Mand og Hustru. De lever elendigt sammen. Aarsagen hertil er først og fremmest Satanitas uberegnelige Luner, der gør hende ganske umulig i godt Selskab, men ogsaa hendes grænseløse Ødselhed. Baron Max modtager med hver Post en Stabel Modehandlerregninger. Forgæves søger han at faa hende til at indse, at

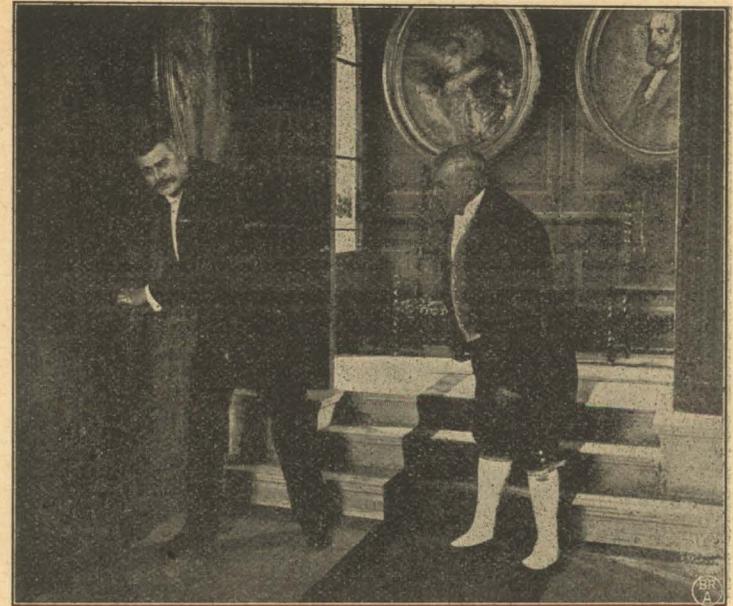

han snart befinder sig paa Ruinens Rand. Satanita er døv for alle Overtalelser i den Retning.

Til sidst ser Baron Max ingen anden Udvej end at forøge sin Formue ved Spil. Med Resterne af sin Formue rejser han til et bekendt Badested for at forsøge sin Lykke i den der-værende Spillebank. Han deler sine Penge i tre lige store Dele og beslutter at sætte de tre Summer tre Gange i Rad paa sort.

Medens Baron Max saaledes i Spillesalen kæmper for sin økonomiske Eksistens, flirter Satanita med nogle Herrebe-kendtskaber, hun nylig har indledet. Herrerne er selvfølgelig

begeistrede for den eksentriske Baronesse og inviterer hende paa Champagne i Chambre séparée. Satanita tager mod Indbydelsen. Hendes moralsk fordærvede Natur tillader hende ikke at se det usømmelige heri.

Imidlertid gør Baron Max sine Indsatser. Tre Gange i Rad paa sort. Tre Gange i Rad kommer rødt ud. Baron Max har mistet sine sidste Penge. Sløv og nedbrudt forlader han Spillebordet. Han vil opsøge Satanita for endelig en Gang for Alvor at gøre hende deres fremtidige Stilling klar. Han finder hende i et Separatkabinet i Selskab med tre ham ubekendte

Herrer. Hvor betegnende for hendes sorgløse, ubetænksomme Sind!

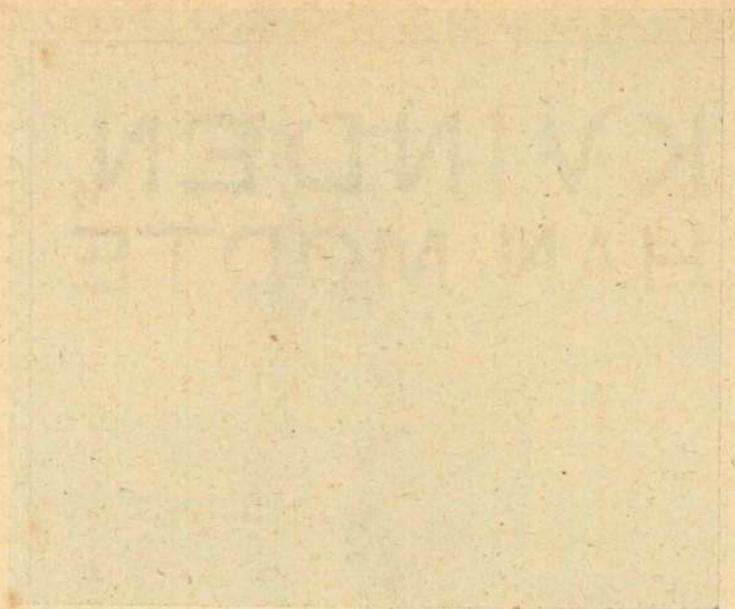
Baron Max veksler Kort med en af Herrerne. Samme Dag finder Duellen Sted. Til Udførelsen af deres Forehavende har Duellanterne valgt en høj Brink, der falder stejlt ned til Havet.

Midt under Duellen kommer Satanita til Stede. Med lidenskabelig Interesse betragter hun Kampen, der kæmpes for hendes Skyld. Baron Max dræber sin Modstander, og Satanita opslaar en djævelsk Latter. Haanende og vrængende nærmer hun sig sin Mand, der som lamslaet betragter hende. Nu

mindre end nogensinde før begriber han hendes Karakter. Imidlertid tager hun sig ikke i Agt. Hun kommer for nær til den stejle Skrænt. Pludselig forandres det djævelske Udtryk i hendes Ansigt til Skræk og Ængstelse. Stene og Jord løsner sig under hendes Fødder, og hun glider langsomt over Brinkens Rand. Med et Angstskrig styrter hun ned og slaar sig ihjel paa Stedet.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

SATANITA.

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

Exclusive Department

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox Londor.

SATANITA.

A DRAMA IN THREE PARTS.

Featuring **CHRISTEL HOLCH.**

SIR JAMES BARRY and his prospective son-in-law, Max Horley, were on a shooting expedition through the baronet's woods when they discovered signs of trespassers. The choleric Sir James turned to demand an explanation just as Satanita, a wild dancing girl, accompanied by Sambo, her companion, came through a gap in the hedge on a donkey. "What are you doing in my forest?" shouted its owner. Instead of giving a direct answer, Satanita, a beautiful maid with a sinuous and almost sinister carriage of body, turned on Sir James the full battery of her gleaming eyes and arch, seductive movements. It was all up with the baronet from that moment; he was ensnared, and from driving her out of the forest like an enraged magnate, soon came to sit at her feet like a slave.

Later, when Horley (who had wandered off for a time by himself) returned to the party, he found Sir James entertaining both Satanita and Sambo to lunch—though it should be remarked that Sambo was forced to take his meal behind some bushes while Satanita wheedled the love-stricken sportsman for all she was worth.

In return for the kindness she had met with, Satanita promised to dance at the garden party which was to be given at the castle on the morrow. When introduced to the household, she made an impression on the men, but the women could see trouble brewing from her mere presence. Lady Muriel, Horley's fiancée, especially was troubled, for she, poor lady, was not the youngest or most vivacious of her sex, and it was soon apparent that Horley had eyes only for Satanita.

But the baronet himself was at first the most persistent. He forced his way into Satanita's room, and made violent love to her. Satanita repulsed him, but shortly after, when Horley also entered, the pair were discovered feasting together on the floor—this being Satanita's riotous preference in the matter of dining. But she was all moods, and immediately she saw the younger man, she ordered Sir James out of the room and threatened him with a knife if he refused to go. After this, Horley took her in his arms and passionately kissed her, and the two went down to the garden party together.

During the dance, Lady Muriel's erstwhile lover watched Satanita's movements rapturously. He was another victim, and the same night asked the dancing girl if she would go away with him. Lady Muriel saw their meeting and sorrowfully returned her faithless swain his ring. Sambo had also seen the meeting and challenged the usurper of Satanita's affections. But Horley felled him with a blow, and he crept away, determined on revenge.

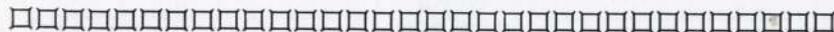
Late at night, Satanita hauled her new lover up to her room by a rope. Sambo, at that moment approaching stealthily up under the castle walls, saw the dangling rope and began to climb up to Satanita's chamber. The girl

noticed the quivering of the rope, leant over, and just as Sambo was about to enter, cut it, and let her former companion heavily to the ground, where he lay—stunned.

All was excitement in the castle that night. Lady Muriel informed her father of Horley's treachery, and Sir James made his way to Satanita's room, if possible to forestall the elopement. But the girl, hearing him coming, had hastily improvised another rope out of the bed linen, and by its aid she and Horley descended, afterwards making their way over the border in a swift motor car.

After the marriage, Horley's troubles began. Satanita, as anybody would have supposed who had studied that young lady for half a minute, revealed herself as a sulky, cross-grained, vulgar, pleasure-loving and extravagant creature. Her millinery bills alone nearly ruined her deluded husband, and her table manners were a disgrace to society. At last, reduced to a few banknotes, Horley made up his mind to go to the Casino and try his luck at the Green Table. But even while he was endeavouring to retrieve his fortune there Satanita was flirting outside with somebody else. Horley staked his small fortune in three separate throws, but luck was against him and he lost his all. At night when he returned to their hotel he found his wife dancing with another man. A duel ensued on the edge of a high cliff. The betrayer was killed, but he had no sooner fallen than Satanita came up and began taunting her husband with her conquests. Now thoroughly reckless as to what became of either her or himself, he caught hold of her in his rage, and in the struggle she fell over the cliff and was smashed to pieces on the rocks below.

ATTRACTIVE POSTERS

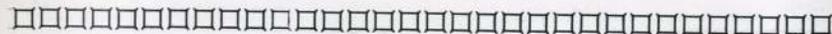
:: FOR THIS PICTURE. ::

6 SHEET.

6 SHEET.

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Ltd.,

Kinema House, London Road,
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate.
Belfast : 15 Pottinger's Entry,
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

For LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND

NEW CENTURY FILM SERVICE,

42 Park Place, Leeds.

For YORKSHIRE

NEW CENTURY FILM SERVICE,

71 Norfolk St., Sheffield.

For NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE

THE NORTH EASTERN FILM SERVICE,

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

For NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND

GREEN'S FILM SERVICE,

855 Gallowgate, Glasgow.

For SCOTLAND

THE KINEMATOGRAPH TRADING CO.,

82 Hill Street, Birmingham.

For BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES

EMPIRE CINE SUPPLIES,

18 High Street, Cardiff.

For SOUTH WALES

G. W. ALLEN,

15 Victoria Park, Fishponds, Bristol.

For GLOUCESTER and
SOMERSET

THE NORDISK FILM CO.,

Limited,

165, 168, 170 Wardour Street, London, W.

For LONDON
and
all remaining territory

S a t a n i t a .

Personerne:

Zigøjnersken Satanita.....	Fru Christel Holch
Zambo.....	Herr Cunnar Sommerfeldt
Grev Dørner til Dørnersdorf.....	Herr Svend Korsbech
Komtesse Cecilie, hans Datter.....	Fru Maja Bjerre-Lind
Baron Max, hendes Forlovede.....	Herr Nicolai Johannsen

I en af Skovene, som hører under Grev Dørners Gods, har en Zigøjnerbande slået Lejr. Bandens Stolthed er den lille, bedaarende og æggende Satanita. Alle Bandens unge Mand tilbeder hende. Hun gengælder ikke deres Følelser. Kun en enkelt viser hun sin Bevaagenhed. Det er Zambo.

Satanita og Zambo strejfer omkring i Skoven for at jage Vildt, da de pludselig støder paa Grev Dørner, der er ledsaget af sin Svingersøn, Baron Max. Grev Dørner er forbitret paa de forbandede Zigøjnere, som tillader sig at jage i hans Skove, men Satanita afvæbner ham fuldkommen ved sit Smil, sin Latter og sit Legemes fristende Ynde.

Medens Zambo ser til, indlader de to fornemme Herrer sig i et mere og mere nærgaaende Kurmageri til Zigøjnersken, som selv er bleven alvorlig forelsket i Baron Max og derfor pønser paa en Udvej til at blive fri for Zambo. Endelig finder hun paa en Maade. Med Zigøjnerens medfødte Behandighed lister hun et Sølvcigaretetui ud af Lommen paa Baron Max og skjuler det paa Zambo, som intet har mærket. Da Baron Max senere bliver opmærksom paa Etuiets Forsvinden, angiver Satanita Zigøjneren som Tyven. Grev Dørner giver Ordre til, at Zambo skal arresteres, men det lykkes ham at rive sig løs og flygte.

Grev Dørner og Baron Max, der er bleven ganske charmerede i den skønne Zigøjnerpige, bliver enige om at beholde hende paa Slottet. Et passende Paaskud finder de å den Omstændighed, at der næste Dag skal afholdes en Havefest. Satanita skal danse for Gæsterne og bliver derfor installeret i et Værelse for sig. Her besøger baade Grev Dørner og Baron Max hende. Lige saa køligt og afvisende hun paa sin

egen ligefremme Maade modtager den første, lige saa lidenskabelig viser hun sin Glæde over Baron Max, hvem hun efterhaanden besnærer i den Grad, at de aftaler at flygte sammen.

Grev Dørners Datter Komtesse Cecilie kommer tilfældigt under Vejr hermed og betror sig til Faderen, der føler sig krænket i sin Værdighed som Svigerfader. Flugten lader sig dog ikke forhindre. Satanita og Baron Max er forlængst over alle Bjerge.

Nogen Tid senere gentraffer vi dem som Mand og Hustru. De lever elendigt sammen. Aarsagerne hertil er først og fremmest Satanitas uberegnelige Luner, der gør hende ganske umulig i godt Selskab, men ogsaa hendes grænseløse Ødselhed. Baron Max modtager med hver Post en Stabel Modehandlerregninger. Forgæves søger han at faa hende til at indse, at han snart befinder sig paa Ruinens Rand. Satanita er døv for alle Overtalelser i den Retning.

Til sidst ser Baron Max ingen anden Udvej end at forøge sin Formue ved Spil. Med Resterne af sin Formue rejser han til et bekendt Badested for at forsøge sin Lykke i den derværende Spillebank. Han deler sine Penge i tre lige store Dele og beslutter at sætte de tre Summer tre Gange i Rad paa sort.

Medens Baron Max saaledes i Spillesalen kæmper for sin økonomiske Eksistens, flirter Satanita med nogle Herrebekendtskaber, hun nylig har indledet. Herrerne er selvfølgelig begejstrede for den eksentriske Baronesse og inviterer hende paa Champagne i Chambre separée. Satanita tager mod Indbydelsen. Hendes moralsk fordærvede Natur tillader hende ikke at indse det usømmelige heri.

Imidlertid gør Baron Max sine Indsatser. Tre Gange i Rad paa sort. Tre Gange i Rad kommer rødt ud. Baron Max har mistet de sidste Penge. Sløv og nedbrudt forlader han Spillebordet. Han vil opsøge Satanita for endelig en Gang for Alvor at gøre hende deres fremtidige Stilling klar. Han finder hende i et Separatkabinet i Selskab med tre ham ubekendte Herrer. Hvor betegnende for hendes

sorgløse, ubetænksomme Sind!

Baron Max veksler Kort med en af Herrerne. Samme Dag finder Duellen Sted. Til Udførelsen af deres Forehavende har Duellanterne valgt en høj Brink, der falder stejlt ned til Havet.

Midt under Duellen kommer Satanita til Stede. Med lidenskabsløs Interesse betragter hun Kampen, der kæmpes for hendes Skyld. Baron Max dræber sin Modstander, og Satanita opslaar en djævelsk Latter. Hanende og vrængende nærmer hun sig sin Mand, der som lamslaaet betragter hende. Nu mindre end nogensinde før begriber han hendes Karakter. Imidlertid tager hun sig ikke i Agt. Hun kommer for nær til den stejle Skrænt. Pludselig forandres det djævelske Udtryk i hendes Ansigt til Skræk og Ængstelse. Stene og Jord løsner sig under hendes Fødder, og hun glider langsomt over Brinkens Rand. Med et Angstskrig styrter hun ned og slaar sig ihjel paa Stedet.

oooooooooooo000oooooooooooo

S A T A N I T A.

Drama in drei Akten.

Personen:

Satanita, Zigeunerin.....	.....Frau Christel Holch
Zambo.....	.....Herr Gunnar Sommerfeldt
Graf Dorn.....	.....Herr Svend Kornbeck
Cäcilie, seine Tochter.....	.....Frau Maja Bjerre-Lind
Dietmar von Loefen, ihr Verlobter...	.....Herr Nicolai Johannsen

Eine Zigeunertruppe hat in den Wäldern des Grafen Dorn ihr Lager aufgeschlagen. Als der Graf mit dem Verlobten seiner Tochter, Dietmar von Loefen, auf die Jagd geht, stossen sie auf einen wilden dunkelhaarigen Burschen, der in seltsamem Aufputz eine junge Zigeunerin begleitet. Man unterwirft die Beiden einem strengen Verhör, aber Satanita versteht mit ihrer dunklen eigenartigen Schönheit, ihrer katzenhaften Geschmeidigkeit die beiden Herren derart zu fesseln, dass Graf Dorn sie mitzunehmen sich entschliesst, damit sie seine Gäste—und ihn—belustige. Dem widersetzt sich indes ihr Gefährte. Zambo liebt die Zigeunerin mit leidenschaftlicher Glut, und ihr kokett zudringliches Benehmen versetzt ihn in rasende Wut. Satanita findet jedoch sofort das Mittel, den unbequemen Liebhaber von sich abzuschütteln. Sie entwendet dem Grafen ein Kleinod und verbirgt es heimlich in Zambos Tasche. Als Graf Dorn sein Eigentum vermisst, gibt sie den Zigeuner als Dieb an. Dann folgt sie mit ausgelassenem Lachen ob ihres gelungenen Streiches den Herren zum Schloss. ^{Er}Hi erhält sie ein Zimmer im Seitenflügel und empfängt nacheinander die Besuche des Grafen und seines Schwiegersohns. Während sie den älteren Herrn mit Verachtung und Gleichgültigkeit behandelt, überschüttet sie den jüngeren mit ihren Liebkosungen. Und Dietmar, den das langweilige, abgemessene Wesen seiner Braut ohnehin von Tag zu Tag mehr abstösst, gibt sich dem neuen Zauber der tollen, zügellosen und phantastischen Zigeunerdirne schrankenlos hin. Als Satanita am nächsten Tage mit ihrem aufpeitschenden,

fremdartigen Tanz vor die Gäste hintritt, verwirrt sie den Sinn des jungen Mannes völlig. Er verabredet mit der Zigeunerin , in der Nacht zu fliehen. Zambo belauscht dies Gespräch , aber als er Diätmar überfällt , muss er der überlegenen Kraft des Rivalen weichen. Aber nicht nur der Zigeuner hat von Dietmars Treulosigkeit erfahren. Auch seine Braut hat ihn mit scharfem Blick beobachtet. Am Abend kommt es zu einer scharfen Auseinandersetzung zwischen den Verlobten, die damit endet, dass Dietmar seine Beziehungen endgültig abbricht. Sein Koffer ist gepackt, das Auto bestellt. In kurzer Frist wird er dieses Haus für immer verlassen. Während die Tochter ihrem entrüsteten und in seiner Eifersucht doppelt aufgebrachten Vater weinend Bericht erstattet, sind Satanita und Dietmar von Zambo bei ihrem Fluchtversuch überrascht worden. Die Zigeunerin trägt kein Bedenken, den Strick zu durchschneiden, an dem Zambo vor ihrem Fenster hängt. Der arme Bursche saust in die Tiefe und bricht sich das Rückgrat. Als Graf Dorn, die Reitpeitsche in der Hand, seinen Schwiegersohn zur Rede stellen will, findet er ausser dem Toten und dem zerrissenen Strick, der ihr zum Verhängnis wurde, keine Spur mehr von den Flüchtlingen.

Das erhoffte Glück findet Dietmar nicht an der Seite der wilden Zigeunerin . Seiner Sphäre vermag sie sich nicht anzupassen. Mitten in allem Luxus bleibt sie die unmanierliche , launische Zigeunerin , die ihre Liebkosungen nach dem Wert der Geschenke abmisst, mit denen Dietmar sie überschüttet. Dazu ist Satanita über die Massen verschwenderisch. An ihrem kindischen, verblendeten Leichtsinn scheitern alle Ermahnungen. Die Lücken, die Erziehung und Abstammung in ihrem Wissen und in ihrem Verständnis für eine vornehmere Lebensführung hervorgerufen haben, vermag Dietmar weder mit Härte noch mit Güte auszufüllen. Und obschon

er gelegentlich heftig aufbraust, ist er im Grunde der Sklave Satanitas.

Allmählich schrumpft sein Vermögen ein. Als er sich dem Ruin gegenüber sieht, reist er in seiner Verzweiflung mit der Zigeunerin zu einer Spielbank, wo er in fatalistischem Aberglauben, sein Kapital in drei Teile teilt und jeden Teil auf Schwarz zu setzen beschliesst. Dreimal wirft er seine Banknoten auf das verhängnisvolle Viereck, dreimal zieht der Croupier die verspielte Summe ein. Während Dietmar hoffnungslos um die Zukunft ringt, stellt ihn Satanita in seiner Mannesehre aufs Aeusserste bloss. Sie lädt drei Herren, die sie zufällig trifft, auf ihr Hotelzimmer ein und veranstaltet ein Sektgelage mit ihnen, das immer ungewollter wird. Als Satanita mit einem der Herren in unpassendster Weise Tango tanzt, wird sie von Dietmar überrascht. Die Folge ist ein Duell, bei welchem Loefen seinen Gegner tötet. Aber auch dieser tragische Ausgang ihres verblendeten Leichtsinns übt keine tiefere Wirkung auf Satanita. Während Dietmar in grosser Erschütterung über den unbeabsichtigten Tod seines Gegners sinnend steht, naht sich ihm Satanita mit spöttisch bewundernden Worten. Da verliert Dietmar den letzten Rest seiner Selbstbeherrschung. Jetzt erst wird ihm die ganze Verworfenheit des Weibes klar, an das er sein Schicksal geknüpft hat. Er stürzt sich auf sie, um sie zur Rechenschaft zu ziehen. Entsetzt weicht Satanita zurück, strauchelt und gleitet den Abhang hinab in die Tiefe. Auf den steinigen Klippen, die das Meer bespült, findet Dietmar sie--zerschellt -- zerschmettert von der Wucht des Falles wie einst Zambo den sie tötete. Es war die Hand der Gerechtigkeit selbst, die sie vom Felsen herabstiess.

S A T A N I T A.

- - - - -

Personnages:

La bohémienne Satanita. . . Mme Christel Holck.
Zambo. . . . . M. Gunnar Sommerfeldt.
Le comte d'Armanville. . . M. Svend Kornbeck.
Cécile, sa fille. . . . . Mme Bjerre Lind.
Le baron Max, son fiancé. . M. Nicolai Johannsen.

Une troupe de romanichels s'est campée dans une des forêts du Domaine d'Armanville. La fierté de la troupe est la petite Satanita séduisante et piquante. Tout les hommes de la troupe l'adorent, mais-elle ne répond pas à leurs sentiments. Pour un seul elle montre de l'affection. C'est Zambo.

Satanita et Zambo rôdent dans la forêt pour chasser du gibier. Tout à coup ils rencontrent le comte d'Armanville accompagné de son gendre le baron Max. Le comte d'Armanville est furieux contre les bohémiens qui se permettent de chasser dans ses forêts, mais Satanita le désarme par son sourire, sa gaieté et la grâce séduisante de son corps.

Pendant que Zambo les regarde, les nobles Messieurs commencent à faire une cour de plus en plus pressante à la bohémienne, qui elle-même devient sérieusement amoureuse du baron Max, et cherche un moyen de se débarrasser de Zambo. Enfin elle trouve ce qu'elle cherchait. Avec l'adresse innée des bohémiens elle prend un étui de cigarette en argent de la poche du baron Max et le cache sur Zambo qui n'a rien remarqué. Quand le baron Max plus tard découvre la disparition de l'étui Satanita dénonce le bohémien comme le voleur. Le comte d'Armanville donne l'ordre de faire arrêter Zambo, mais celui-ci réussit à se dégager violemment et s'enfuit. Le comte d'Armanville et le baron Max, qui sont profondément charmés de la belle bohémienne, se décident à la retenir dans le château. Ils trouvent un prétexte convenable dans la circonstance qu'on y donne-

ra un "garden party" le jour prochain. Satanita dansera pour les invités et on l'installe dans une chambre pour elle-même. Ici le comte d'Armanville et le baron Max viennent la voir. Aussi froide et réservée elle reçoit le premier d'une manière naturelle, aussi passionnément elle montre sa joie au baron Max qu'elle captive peu à peu à un tel degré qu'ils conviennent de fuir ensemble. La fille du comte d'Armanville Mlle. Cécile a vent de la chose, elle se confie à son père, qui se sent blesser comme beau-père. On ne peut pas empêcher la fuite, car Satanita et le baron Max sont déjà loin.

Quelque temps après on les retrouve mariés. Ils ne sont pas heureux ensemble. Les raisons sont premièrement les caprices de Satanita qui la rendent tout à fait impossible dans la bonne société et encore sa prodigalité sans bornes. Le baron Max reçoit par chaque courrier des monceaux de factures de modistes. Il essaye en vain de lui faire comprendre qu'il se trouve au bord de la ruine. Satanita est sourde à toutes ses remontrances.

Enfin M. le baron Max ne trouve point d'autre moyen que le jeu pour se remettre à flots. Avec les débris de sa fortune il part pour une station balnéaire pour ^{essayer} sa chance au tapis vert.

Il partage son argent en trois parties égales et décide de mettre les trois sommes trois fois de suite sur la noire. Pendant que le baron Max lutte ainsi pour son existence économique, Satanita flirte avec des connaissances qu'elle a nouvellement faites. Naturellement les Messieurs sont enthousiasmés de la baronne excentrique et l'invitent à prendre du champagne en cabinet particulier. Satanita accept l'invitation. Sa nature moralement pervertie n'y voit rien de compromettant. Cependant le baron Max fait ses enjeux. Trois fois de suite sur la noire. Trois fois de suite la rouge sort. Le baron Max a perdu son dernier argent.

Hébété et abattu il quitte la salle de jeu. Il veut chercher Satanita pour encore une fois lui expliquer sérieusement leur situation future. Il a trouvé dans un cabinet particulier en compagnie de trois Messieurs inconnus. Comme cela marque bien son âme insoucieuse et irréfléchie!

Le baron Max échange sa carte avec un des Messieurs. Le duel a lieu le même jour. Pour exécuter leur projet les combattants ont choisi une falaise escarpée qui tombe perpendiculairement à la mer. Au milieu du duel Satanita arrive. Sans passion elle regarde le combat qui se livre à cause d'elle. Le baron Max tue son adversaire et Satanita éclate en un rire diabolique. Railleuse et grimaçante elle s'approche de son mari qui la regarde tout paralysé. Moins que jamais il comprend son caractère. Cependant elle ne prend pas garde; elle vient trop près du bord de la falaise. Tout à coup l'expression diabolique de sa figure change en effroi et angoisse. Les pierres et la terre se désagrègent sous ses pieds et elle glisse lentement sur le bord. Avec un cri d'angoisse elle tombe et vient s'écraser au pied de la falaise.

o o o o o o o o o

A/S **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

